

[Anders Andersen.]

Den højtærede udenrigsminister gav udtryk for, at man skulle opretholde og forøge eksporten både til EFTA-landene og til fællesmarkedsområdet, og det er der naturligvis ingen der kan være uenig med udenrigsministeren i. Der er bare det beklagelige, højtærede udenrigsminister, at det vil nok blive noget svært, efter at man nu gennemfører landbrugsordninger på for os vigtige områder, at kunne fastholde et sådant synspunkt, selv om det var ønskeligt.

Udenrigsministeren sagde, at man skulle være forsigtig med sine udtalelser, og at der vel var fremsat uforsigtige udtalelser i anledning af fællesmarkedet og Danmarks stilling dertil, og det kan jeg være helt enig med den højtærede udenrigsminister i. Jeg mener nemlig også, at der er blevet fremsat udtalelser, som har skadet vore forhandlingsmuligheder.

Jeg ved ikke, om det var det, den højtærede udenrigsminister tænkte på, men det kan i hvert fald ikke gavne vore forhandlingsmuligheder over for fællesmarkedslandene, hvis man i fællesmarkedet får det indtryk, at den offentlige mening, jeg kunne sige autoritative kredse inden for den offentlige mening, har den opfattelse, at man gennem de forhandlinger, der har været ført, har sikret landbrugseksporten fremover til fællesmarkedet. Hvis man inden for fællesmarkedslandene får den opfattelse, at man i Danmark i og for sig er godt tilfreds med det resultat, man har opnået, så vil det i hvert fald efter min vurdering være vanskeligt at få fællesmarkedslandene til at forstå, at mere dybtgående indrømmelser vil være nødvendige. Set ud fra den betragtning kan jeg i og for sig være enig i den udtalelse, som den højtærede udenrigsminister kom med.

Det er også rigtigt, at der har været holdt mange møder, men det er nu engang ikke antallet af møder, der er afgørende for resultaterne. Jeg kan give fuld tilslutning til, at man fra udenrigsministeriets side, fra regeringens side, har bestræbt sig for at opnå resultater, det er jeg ikke spor i tvivl om; men når vi kommer til en bedømmelse af de resultater, man er nået frem til, så er det muligt, at der er en, måske lille, måske væsentlig, forskel i bedømmelsen heraf. Fra landbrugets side må vi faktisk sige det så-

dan, at der er ikke i de førte forhandlinger opnået resultater, der på nogen måde sikrer vor landbrugseksport fremover.

Udenrigsministeren har selv været inde på nogle af de ting, som han mener der er grund til at pege på. Lad os tage en af de vigtigste faktorer først, nemlig vor kødeksport. Der er ikke i forbindelse med kødeksporten til Italien opnået enighed, og kødeksporten til Italien var i 1963 fuldt så stor som kødeksporten til Vesttyskland. Det, der er opnået i forbindelse med kødeksporten til Vesttyskland, og som den højtærede udenrigsminister hæftede sig ved, det er de, jeg havde nær sagt stakkels 16.000 kreaturer fra indbindingsperioden. Men tør den højtærede udenrigsminister her over for folketinget sige, at der på denne eksportmængde, som er en meget lille del, ville være opnået enighed? Det vil jo til syvende og sidst være afhængigt af, hvor højt orienteringsprisen sættes. Det vil derefter være afhængigt af, om den faktiske eksportpris i denne periode ligger over eller under orienteringsprisen. Da man normalt i denne periode har den laveste notering, er der vel ikke grund til at overvurdere det, der på dette område er opnået.

Og hvad angår tilsagnet om, at der kan træffes foranstaltninger til opfyldelse af langtidsaftalen, synes jeg, jeg erindrer, at man har fået lignende tilsagn i forbindelse med de landbrugsordninger, der er blevet gennemført, uden at det på noget tidspunkt — på trods af at vi har kunnet påpege tilbagegang i eksportmulighederne på disse områder, hvad jeg skal komme tilbage til — har været muligt at opnå passende foranstaltninger til opfyldelse af disse ting.

Med hensyn til eksporten af smør, som den højtærede udenrigsminister også nævnte, ved jeg i hvert fald, at bedømmelsen af dette resultat inden for de kommercielle organer i dansk landbrug går ud på, at uden hensyn til, at der er skabt en forskel mellem saltet og usaltet smør, forventer man en total lukning af smørekseporten til fællesmarkedslandene.

Om vor osteeksport, som jo er vigtigere end smørekseporten, da den betyder mere for dansk landbrug på nuværende tidspunkt, er det vel også svært at sige, om de resultater, der er opnået, vil blive til gavn eller til ulempe for dansk landbrug.